

Letním lesem k zajímavým výhledům...

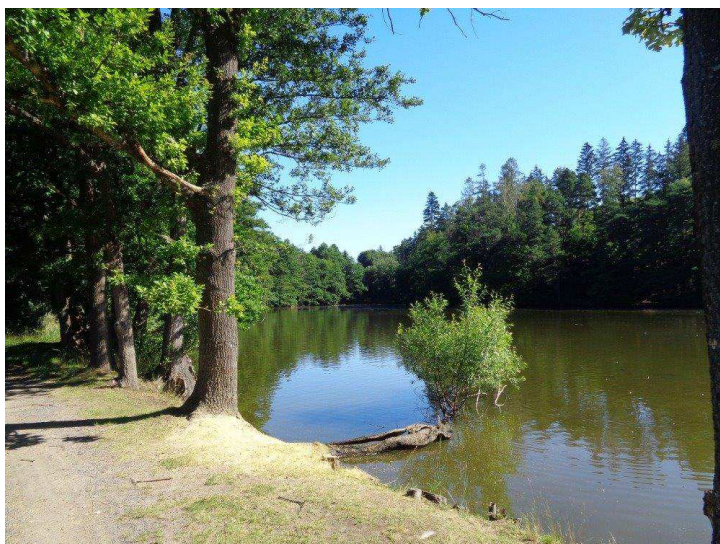
....taková byla pozvánka na dnešní výlet do oblasti **Kamenicka a Velkopopovicka**, do malé obce **Olešovice**, součásti městečka Kamenice. Nejsme tady poprvé, ale rozhodně to neznamenaá že stejný start musí mít také stejný cíl. Tím byla v dnešním horkém letním dni procházka blahodárným stínem krásných lesů zakládáných již před více jak stopadesáti lety rodinným „klanem“ **česko-rakouských průmyslníků a podnikatelů Ringhofferů**. Byli to právě oni kdo se tady před těmi mnoha lety usadili a věnovali veškeré úsilí a velké prostředky péči o krajinu a přírodu.

Zřizovali nové a opravovali staré rybníky, vysazovali lesy a obory, vysazovali aleje a kolem zámků díky nim vznikly nádherné anglické parky a to i přesto že zdejší území nikdy nevlastnili, pouze tu žili a podnikali. Možná, že mnozí místní ani netuší jaká je minulost tohoto krásného kraje, důležité ale je že dědictví po předcích docela slušně udržují, les je obnovován, rybníky čištěny a odbahňovány, lesní a polní cesty opraveny. Je tady stejně krásně jako před lety, snad to tak bude i v budoucnu.

Naši dnešní vycházku jsme začali tam kde jsme vystoupili z autobusu, **před zámkem Olešovice**. Ten je nyní v létě tak ukryt v zámeckém parku že jsme jej vlastně ani nezahlédli. Nevadí byli jsme zde před několika lety v zimě, to jsme si jej prohlédli, ale po pravdě, není to žádný Karlštejn, spíše účelová budova, proslavil se však jinak než architekturou, získávaly tu zdraví děti jejichž rodiče přišli o život v koncentračních táborech druhé světové války. Jak to tenkrát všechno bylo máme popsáné v jedné z předchozích kronik.

Tak se podívejte jak Vendula s Alenou tu naši cestu, místy i dost dramatickým terénem nafotily.

Od zámku do přírody k rybníkům a do lesa, stačilo přejít rušnou Benešovskou výpadovku a vejít do lipové aleje, nádherný lipový tunel ústící na hráz **MIlýnského rybníka**.

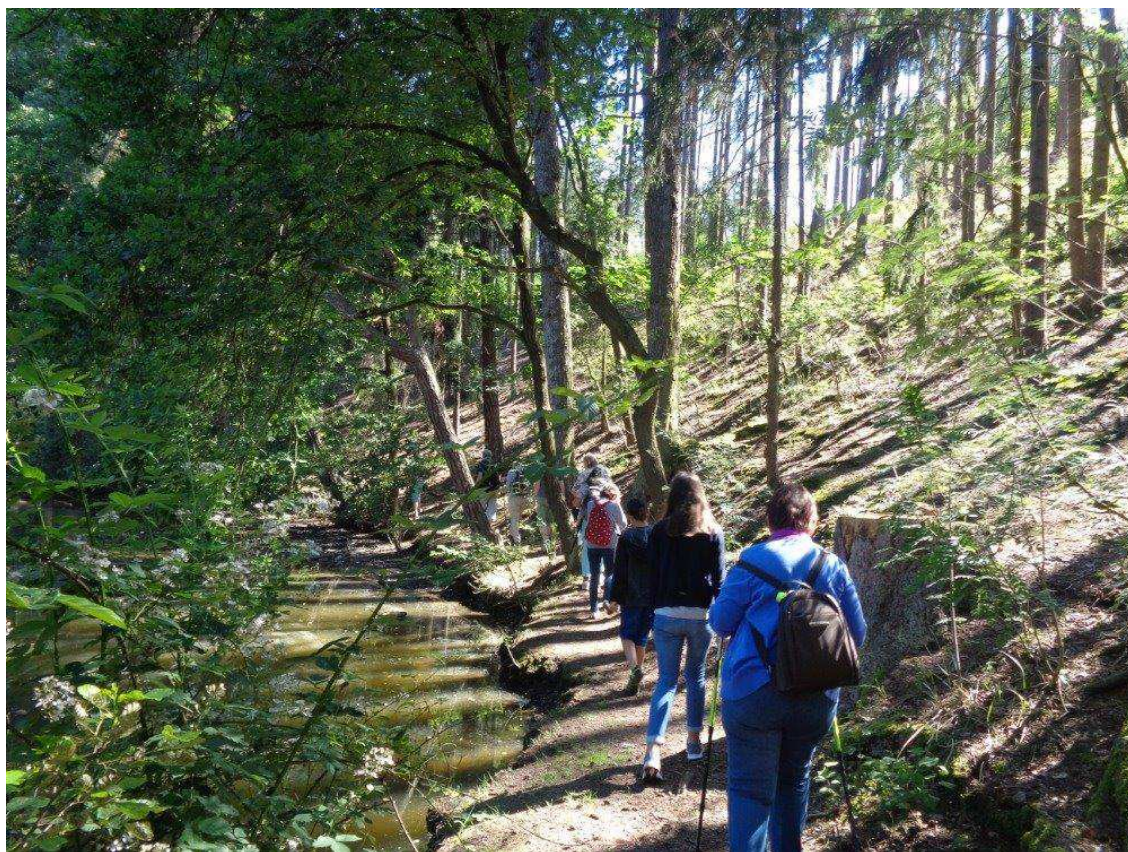
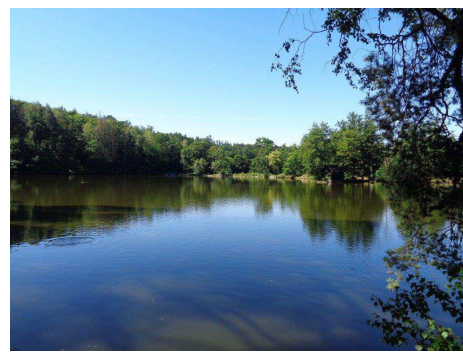
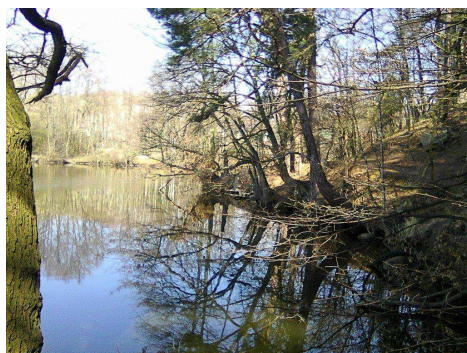
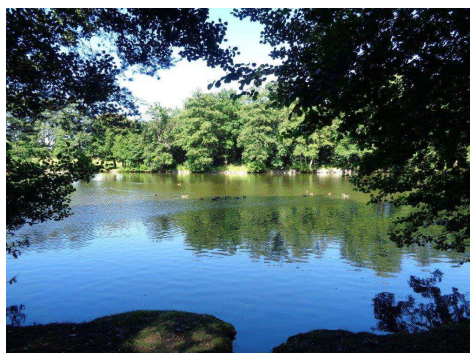
Turistické značení, takový hodně starý československý patent, někdy vás ale zavede i na místa kde by jste rádi někoho pořádně praštili. Jako zrovna tady, mohla to být industriální památka na minulost, na zašlá řemesla. Místo toho se tu pod hrází Mlýnského rybníka ve křoví rozpadá starý vodní mlýn. Ukázka nepovedené privatizace!

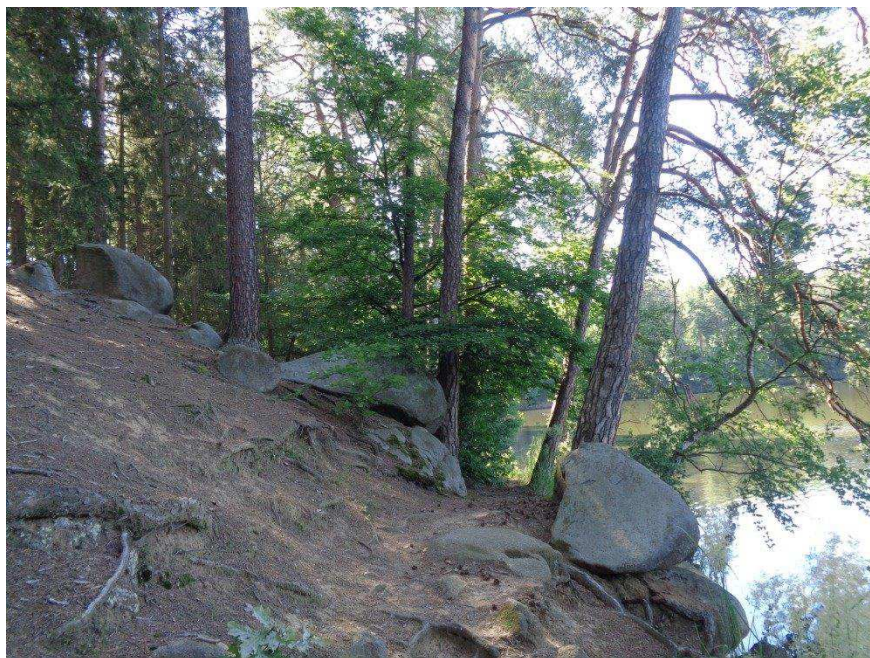
Na čas jsme opustili turistické značení a vydáváme se kolem rybníka, pěšina nahoru, dolů, mezi balvany, místy jen těsně nad vodou, mezi vzrostlými borovicemi.

Ujdete pár desítek metrů a pohledy na sluncem ozářenou vodní hladinu se neustále mění

Ani těchto balvanů jsme se nezalekli a prokličkovali mezi nimi, i přes ně, jen desítky centimetrů od vody

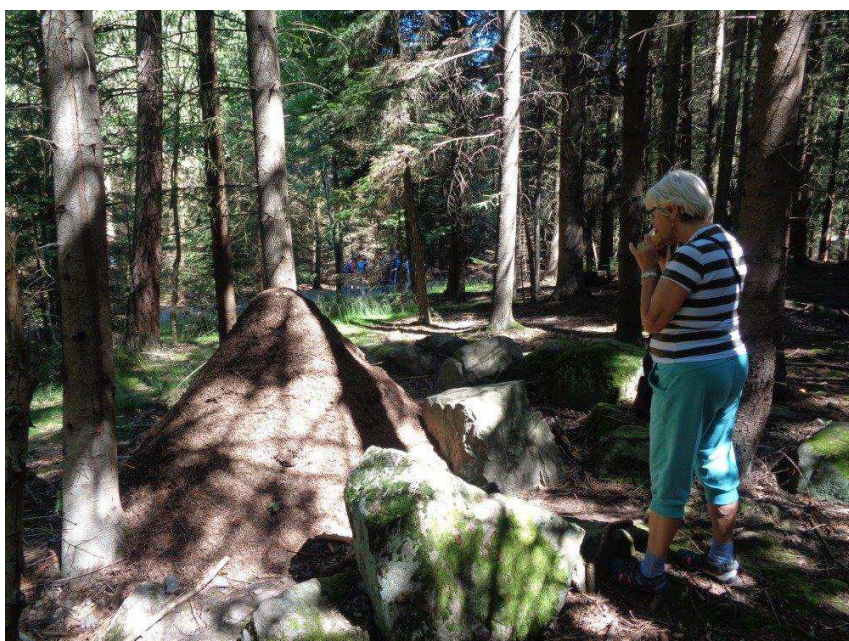
Opouštíme jezerní hladinu Mlýnského rybníka a docela výrazným stoupáním se dostáváme na modrou turistickou značku, směr Velké Popovice. Asi po 2 km jsme na křižovatce lesních cest u „**Hraničního dubu**“.

Pokud jste se s hraničními stromy nesetkali tak vězte že jsou to stromy vždy výjimečné, zpravidla svou výškou a stářím. V minulosti vždy značily hranici katastrů, někdy dokonce i států. Za jejich zničení nebo dokonce porážení byly ty nejtvrďší tresty. Hraniční stromy které přežily do dnešní doby bývají označeny jako významné a vzácné a státem jsou chráněny.

U nás jeden z nejstarších: **Hraniční buk na Cínovci**, od roku 1537 vymezoval hranici Čech a Německa, později sice zanikl ale na jeho místě je vysazen nový.

Kousek od hraničního dubu narážíme na další přírodní zajímavost. Na našich výletech jsme viděli již hodně mravenišť ale toto, to je stavitelský **maister stick**.

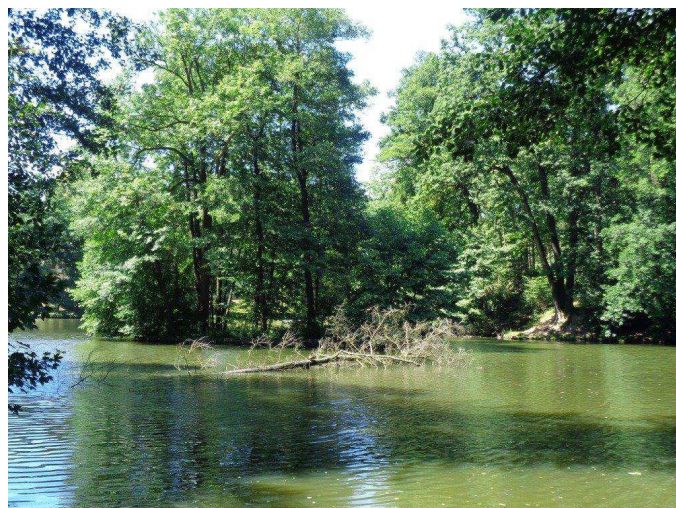
Naše fotografky se dokonce pokusily zvětřit i samotné mravence, ale to by již byla potřeba jiná technika.

Cestu na Popovice necháváme jiné seniorské skupině a stáčíme se jižně volným lesem k cestě po okraji lesa, tady se nabízejí pohledy do volné krajiny přerušované jen zalesněnými kopečky a koňskými výběhy. Scénérie podobná podhůří našich pohraničních hor.

Lešem stále do mírného kopce jsme vystoupali na nejvyšší bod naší cesty, louku před chatovou osadou na Ládví a Kamenicko Popovický okruh jsme zakončili sestupem k Mlýnskému rybníku. Za mlýnem a rybářskými sádkami jsme se opět napojili na turistické značení. To nás bezpečně dovedlo podle Kamenického potoka k Hamerskému rybníku, na dohled zámku v **Kamenici**. Ten z tohoto místa pro vzrostlou zeleň v tuto roční dobu není vidět.

Od „Hameráku“ nás dělí do centra Kamenice jen pár stovek metrů, k autobusu nebo do hospůdky „Pub Na Rynku“ v pěkně upravené centrální části Kamenice.

Náš výlet uskutečněný v polovině července pomalu končí, sázka na dnešní den podle předpovědi počasí se vyplatila, ostatně je to vidět i na pořízených fotografiích. Nebe téměř bez mráčků ale žádné tropy, ideální turistické počasí, máme na něj často štěstí.

Kamenicko a Velkopopovicko 15. července 2020

Vycházku připravili Zdenka a Mirek Bernátovi
Foto-kronika Mirek

Fotografie pořídily šikovné fotografky Vendula Bukalová a Alena Krstevová

